

Lindlövens första halva - både fågel och fisk

Publicerad: 27 oktober 2014

Författare: Mikael Mjörnberg

Lindlöven har blandat och gett under seriens första halva. När man nu mött samtliga lag och kommit halvvägs passar jag på att sammanfatta läget.

Elva omgångar. Exakt halva serien är spelad. Då är det så klart läge att göra en avstämning och se var Lindlöven egentligen ligger.

Man har mött alla motståndare en gång och nu vänder serien.

En analys av seriens första halva är dock något som inte gör sig själv. Årets upplaga av Lindlöven är ett av de svårare lagen att sätta en etikett på som jag upplevt på flera säsonger. För varje negativ punkt finns en positiv att lyfta upp och så håller det på ju mer jag grottar i lagets statistik och insatser.

En sak kan vi i alla fall slå fast. 12 poäng på elva matcher är för dåligt. Där hade man kunnat förvänta sig mer av det material som Linde-krigarna förfogar över.

Men samtidigt, laget har spelat tre oavgjorda matcher och inte lyckats knipa en enda av de bonuspoäng som sedan fördelats. Hade man plockat de pinnarna hade poängsumman varit 15 och betydligt mer godkänd.

Innan man klankar på en sådan sak bör man dock vara medveten om att två av de där oavgjorda matcherna kommit mot Allettan-utmanarna Borlänge och Mariestad, två lag som det snarare bör betraktas som starkt att ta poäng av. Som ni förstår, det finns hela tiden två sidor av myntet när man kikar på årets Lindlöven.

Att förlora mot seriens etta, tvåa och trea, seriesuveränerna Västervik, Vimmerby och Skövde är heller inget att hänga läpp över. Det är inga poäng man kan förvänta sig att ta och samtidigt som serietoppen blivit för svår har Lindlöven plockat samtliga poäng från de lag man har bakom sig i tabellen.

Samtidigt som man är ett ganska dässigt hemmalag med fem inspelade poäng på lika många hemmafigther är man statistiskt sett seriens femte bästa bortalag. Bara den nämnda tattrion, kompletterad av Mariestad, har tagit fler poäng än Lindlöven på bortaplan. Något som måste betraktas som ett styrketecken. Speciellt som man gjorde en stark bortainsats även i gårdagens poänglösa möte med Vimmerby.

Resultatmässigt har man på papperet dessutom varit med i alla matcher. Att man håller jämna steg även med topplagen ser snyggt ut när man retrospektivt bara tittar i statistiken, men sanningen är ju den att Lindlöven alldeles för ofta satt sig själva i omöjliga situationer med stora underlägen som man sedan fått putsa till när motståndarna slagit av på tempot.

0-4 mot Tranås blev till 2-4, 0-5 mot Skövde blev till 3-5 och som igår 1-4 mot Vimmerby blir till 3-4. Ja ni förstår. Siffrorna ser i flera fall, speciellt mot de starkaste lagen, bättre ut än vad de är.

Ni har fattat galoppen vid det här laget. Lindlöven gör ungefär lika mycket bra som man gjort dåligt under seriens första halva.

Förmodligen kan vi sammanfatta den här ambivalensen som ett tecken på att det finns potential. Det finns mer att ta ut. Lindlöven är på väg någonstans.

Men med den fromma förhoppningen i bagaget ska man också vara medveten om att seriens andra halva är tuffare än den första. Nu vänder serien och det innebär att det väntar möten med Västervik, Skövde, Borlänge och Mariestad på bortaplan. Det är inga lätta uppgifter. Men en härlig utmaning.

Avslutningsvis några spelarutropstecken som verkligen varit glädjeämnen denna seriens första halva.

Henrik Hjerpe har fått det största förtroendet i Lindlövens kasse och gjort det riktigt bra. Det är en framtidsman och han parkerar i skrivande stund sexa i seriens totala målvaktliga. Hans spel har värmt även när poängen uteblivit.

Samtidigt är det svårt att inte nämna Fabian Ilstedt. Som en gubben ur lådan dök han upp och har bjudit på det oväntade och underhållande. Resultatet av det: åtta kassar och lagets främsta målskytt.

Det är en framtidsman även det.